

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το καλύτερον παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, αληθείς παρασχόν εις την χάραν ήμων ύπηρεσίας και υπό του Ομοσπονδικού Πατριωτικού Κενσοταγινουκράτους ως ανάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τους παίδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ	
Ἐσωτερικῆ:	Ἐξωτερικῆ:
Ετησίᾳ . . . . . 8, —	Ἐτησίᾳ . . . . . 10, —
Ἐξάμηνος 4,50	Ἐξάμηνος 5,50
Τριμηνος 2,50	Τριμηνος . . . . . 3, —
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἑκάστην μηνος.	

ἘΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ Τ.Ο. 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ἘΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ἘΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20.

Διὰ τῶν Πρακτικῶν, Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15

Φύλλα κρηγορημένον ἑξῆς, Α' καὶ Β' κρηίδον τεμψνται ἑκάστον λην. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐβερζίδου ἀρ. 28, παρὰ τὸ Βαθράκιον

Περίοδος Β'.—Τόμος 18ος   Ἐν Ἀθήναις, 22 Ἰανουαρίον 1911   Ἔτος 38ον.—Ἀριθ. 8

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΚΟΡΜΑΣ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η' (Συνέχεια)

Περὶλήψις τῶν προηγουμένων. — Ὁ μικρὸς Λουδοβίκος Κορμάς, ὃν καὶ ἐχθρονόμητος τὸν στρατηγὸν Βοναπάρτην, διότι ἐτοῦ ἐακότισε τὸν πατέρα, πείθειται ἐπιτέλους νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ νὰ εἰσαχθῇ πρὸς ἐκπαίδευσιν εἰς τὴν σχολὴν τῶν παιδῶν τοῦ στρατοῦ. Ὁ στρατηγὸς Βοναπάρτης ἐπέλεσε τοὺς γάμους του μετὰ τὴν χθρᾶν Ἰωσηφίναν Μπωαζνάλ, καὶ μετὰ δύο ἡμέρας θάνατοῦ εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἀναλαμβάνων τὴν ἀρχηγίαν τῶν ἐπιγαλλικῶν στρατευμάτων. Τὴν ἡμέραν τῶν γάμων, ὁ Ἐκτωρ, τὸ κακώτατον σκελετὸν τῆς Ἰωσηφίνας, δεικνύει πρὸς ἐχθρὸν διαθέσει πρὸς τὸν γαμβρὸν καὶ τὸν ἐμποδίζει μετὰ δακρύματα νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰ ἰδιώτερα δωμάτια τῆς κυρίας του. Ὁ Βοναπάρτης ὑπάρχει τὴν πύρραν διὰ νὰ τὸν τιμωρήσῃ, ἀλλ' ὃν βλέμμα τῆς Ἰωσηφίνας τὸν ἀνιχνεύει.

Συγχρόνως ἡ νύμφη ὤρμησε πρὸς τὸν μικρὸν ἀγαπημένον τῆς σκύλον, τὸν ἀσῆκωσεν εἰς τὴν ἀγγαλίαν τῆς καὶ τὸν ἐπίλησε.

— Οὐ δὲν ντρέπεσαι! τῷ ἔλεγε μετὰ τὸν ὄφρον ἄφρο, κακὴ, ποῦ ἐδάγκασες τὸν παπῆν σου!...

Ὁ Βοναπάρτης δὲν εἶπε τίποτε, διὰ νὰ μὴ θυραρεσθήσῃ τὴν σύζυγόν του, καὶ εἰσῆλθε, κατόπιν τῆς Ἰωσηφίνας καὶ τοῦ Ἐκτορος, εἰς τὸ δωμάτιον, τριῶν τὴν κνήμην, εἰς τὴν ἑποίαν τὰ μύτερα δόντια τοῦ σκύλου εἶχον εἰσχωρήσῃ, γὰρ καλὰ.

Ὁ Λουδοβίκος, ὁ ὁποῖος κρηκολοῦθησεν αὐτὴν τὴν σκηνὴν, ἐδχαριστήθη πολὺ. Ὁ Ἐκτωρ, διὰ τὸν ὄφρον ἕως τότε δὲν εἶχε δεῖξῃ μεγάλην ἀγάπην, ὠφώθη ἀμέσως εἰς τὴν ἐκτίμησίν του.

— Νὰ λοιπὸν καὶ ὁ σκύλος, ποῦ δὲν ἀγαπᾷ τὸν Βοναπάρτην περισσότερο ἀπὸ ἐμὲ! ἐσυλλογιζέτο χαρούμενος, ἐπιστροφῶν εἰς τὸ δωμάτιόν του.

Ἐπειτα, ἐνθυμηθεὶς τί τῷ εἶχεν εἰπῆ πρὸ ὀλίγου ὁ στρατηγός, προσέθεσε μετὰ στεναγμὸν:

— Ἐχει τὴν αὐτὴν! δὲν εἶνε ὑποχρωμένος νὰκολουθήσῃ τὸν ἐχθρὸν τῆς Ἰταλίας.

Τὴν μεθεπομένῃν ἡμέραν, τὸ ἀπό-

γευμα, εἰς τὰς δύο, μίᾳ μεγάλῃ καξιδιωτικῇ ἀμαξᾷ ἐστάκτετο πρὸ τοῦ μεγάρου τῆς ὁδοῦ Σαντραίν. Ἀπὸ πάνω, τὸ φορτίον τῶν ἀποσκευῶν, σκεπασμένον μετὰ χονδρόπανον, ἔφθανεν εἰς τὸ ὕψος τῶν παραθύρων τοῦ πρώτου κατώματος.

Μόλις εἶδαν εἰς τὴν γειτονειάν τὴν τεραστίαν αὐτὴν ἀμαξάν, εἰ χαλοὶ ἐμαξεύθησαν εἰς τὸ πεζοδρομίον διὰ νὰ ἰδοῦν τὴν ἀναχωρήσιν τοῦ στρατηγικοῦ Ἰουγντοῦ, — διότι οὕτως ἐνόμαζεν ἀκόμη ὁ λαὸς τὸν Βοναπάρτην. Μεταξὺ δὲ τῶν περιέργων, εὐρίσκοντο φυσικὰ εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν ἡ χθρᾶ Κορμά, ἡ Λευκοθέα καὶ ὁ Δεσπερῶ.

Τὴν προτεραίαν ὁ Λουδοβίκος ἐπῆγε καὶ τοὺς ἀπεχαιρέτησε, διότι ἡ ὑπηρεσία του ὡς παιδὸς τοῦ στρατοῦ ἤρχιζεν ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεως, καὶ τὸ ἴδιον πρῶτ' εἶχεν ἀνδύθῃ τὴν στολὴν του εἰς τὸν στρατᾶνα Ποπενκούο. Λευκὸν παντάλονι, ἀσπρες γκέτες μακρούς, δικαῶν καπέλλον καὶ κοντὸν ἀμπεχόνον κωνοῦν.

Μὲ δὲ τὴν ἀντιποθεσίαν του πρὸς τὸ στρατιωτικὸν ἐπάγγελμα, ὁ Λουδοβίκος ἐκνττάζετο εἰς τοὺς καθρέπας καὶ ἔβλεπεν ὅτι ἡ στολὴ ἐκείνη, μὰ τὴν ἀλήθειαν, δὲν τοῦ ἐπῆγαιεν ἄσχημα.

Εἶχεν ἐπιφορτισθῆ νὰ κρατῆ εἰς τὸ ταξίδι τὸ χάλκινον καλάμαρι καὶ τὴν θήλην μετὰ τοὺς γεωγραφικοὺς χάρτας, διότι ἡμπεροῦσε νὰ τοὺς χρειασθοῦν κάθε στιγμῇ εἰς τὸν δρόμον ὁ Βοναπάρτης καὶ οἱ ὑκάσπιστοί του.

Εἰς τὰς δύο ἀκριβῶς, ἡ κρηκιδιωτὴ ἐξώθουρα τοῦ μεγάρου ἤνοιχθη καὶ ὁ Βοναπάρτης ἐξῆλθε μετὰ τὴν Ἰωσηφίναν ἀλλὰ μ π ρ ἄ τ σ ο. Ἦχο-

«Ὅταν ἐπέρασεν ἐμπρὸς ἀπὸ τοὺς ἰδιώτου...» (Σελ. 62, στ. α'.)

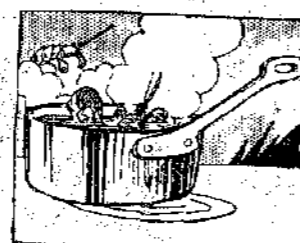
Ο Κ. ΥΠΟΚΡΙΤΙΔΗΣ, ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

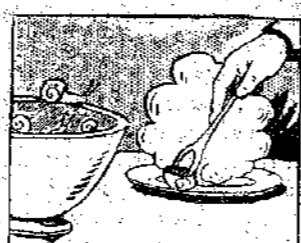
— Παιδιά μου, άρχισε να λέγει ο κύρ. Μουστακακός πιστέφετέ μου, γιατί έχω πείρα... Οι άνθρωποι λέγουν πολύ εύμορφα λόγια, αλλά ποτέ δεν συμφωνούν με τα έργα των. Άς πάρωμεν παράδειγμα αυτόν τον κύριον. Υποκριτίδην, ο οποίος είναι μέλος της

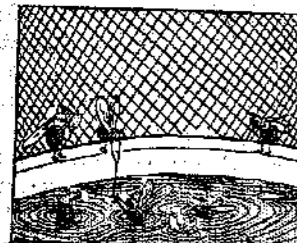
Εταιρείας των Ζωοφίλων και κάθε φοράν ανεβαίνει εις το βήμα και ξεφωνίζει: — Αίσιος, κύριε, εις τον εικοστόν αιώνα να ύπαρχουν ακόμη άνθρωποι αλιεύοντες ή κυνηγούντες άθωα και άκακα ζώα! Είναι καιρός πλέον να λείψη αυτό τό αίσιος!

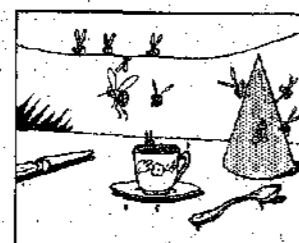
Αισιόν, ο εύγλωττος αυτός ρήτωρ, ο προστάτης των ζώων, όταν γυρίζει εις τό σπίτι του και θέλει να φάγη; βασανίζει χωρίς καμμίαν τύψην και κατά τρόπον σκληρότατον τους δειθην προστατευομένους του. Η μαγειρισά του, κατά διαταγήν του, ρίπτει

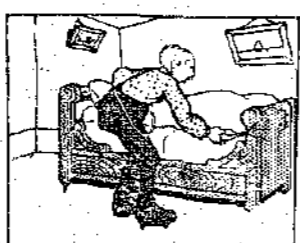
τους άστακούς εις τό βραστόν νερόν ζωντανούς! Οι δε πραγματικώς άκακοι σάβιαχοι, που άλλο δεν ζητούν παρά να ζούν ήσυχα, δια να φηγουράουν εις τό τραπέζι του κ. Υποκριτίδου, πρέπει πρώτα να μείνουν πολλές ήμέρας νηστικοί!!

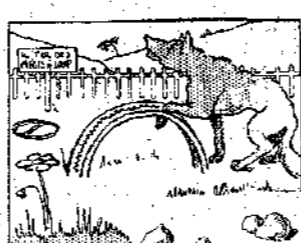
Ο κ. Υποκριτίδης είναι, πειδιά μου, βάρβαρος. Φαντασθήτε ότι εις τό σπίτι του έχει μία φοβερή παγίδα διά τίς μύγας. Νομίζουν οι καίμενες πως θα έρωσθούν και πέφτουν μέσα εις τό έρωσιον ύγρόν που βλέπουν... Είναι

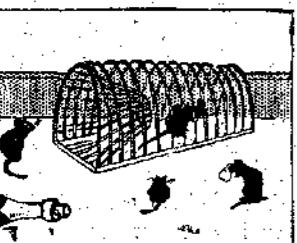
όμως ξύδι. Δεν μπορούν πιά να βγούν και περιμένουν εκεί μέσα τον θάνατον! — Και ως να μη του έφθανεν αυτή ή μέθοδος ναπαλλάσσεται από τό έντομα, που δειθεν τον έντοχλον, έπενήσθη και άλλες παγίδες, αλειμμένες με κόλ-

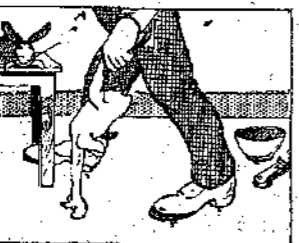
λα. Τό μαρτύριον είναι φοβερόν διά τίς μύγες, που κολλούν εκεί πάνω και αγωνίζονται να φύγουν, αλλά δεν κατορθώνουν άλλο παρά να σπάζουν τό πόδι των και τό πτερά των. — Την νύκτα πάλιν (δεν του φθάνει, βλέπετε, ή ή-

μέρα,) συγνά σηκώνεται από τό κρεβάτι του και κυνηγά άλόπητα τά ζώδια που είχαν την άφροσύνην να κοιμηθούν μαζί του. — Τό κλοκαίρι, εις τό κτήμα του, ή πρώτη του δουλειά είναι να στήση λυκοπαγίδες. Δυστυχία εις

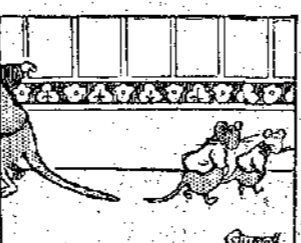
τον λύκον που θα έλκυσθη από τό δόλωμα και θα πιασθί! — Έπειτα τά βάζει με τους αδελφούς μας, τους άθώους ποικτικούς. Τους κρέμνει με τό δολώματα του να μπαίνουν 'ς ένα κλωβί, από τό όποτον είναι αδύνατον πλέον να

βγούν ζωντανοί. — Φαίνεται ότι ή έξοχή του έμπνεί τά αγριώτερα αισθήματα. Δεν περνά ήμέρα χωρίς να σφάζη με τά χέρια του ένα κουνέλι ή μία κόττα. Και όλα γλυττώσων από τή σφαγή, τά παίρνει μαζί του εις τάς Α-

θήνας. — Έπειτα έρχεται και ή ανταμοιβή της ανήθρου διαγωγής του. Ο Υπουργός των παρασημοφοριών δια τά άρατα του λόγια, άδιαφορών τελείως δια τά κακά του έργα. Άχ σε τί υποκριτάς δίδονται αυτά τά παρά-

σημα. — Άγαπητά μου παιδιά, να θυμάσθε τάς συμβουλάς μου και να δυσπιστήτε προς τά εύμορφα λόγια. Είναι καμωμένα μόνον και μόνον δια να πλανούν τους άνοήτους. Τώρα πηγαίνω να κοιμηθώ. Καληνύκτα σας!

ΚΑΚΟΣΗΜΑΔΙΕΣ

Ο καπετάνιος έτοιμάζεται για τον πόλεμο. Συνάζει τά παληκάρια του. Συνάζει τ' άρματα του. Το χωριό έχει πανηγύρι την έτοιμασία του πολέμου. Σα σε γιορτή, όλοι χαρούμενοι στολίζονται και βάνουν τά καλά τους.

Μαύρα σύνεφα περιπολούν στο νου του Καπετάνου. Είναι ή καρδιά του βουρλωμένη. Κάποιος συμφοράς το φοβέρισμα κρέμεται άπάνωθε του. Του πολέμου κεία ή σαλαγή δεν τον τραβάει. Έχασε την πολεμοχρησ άρμη, την περασμένη.

Ανεργος, βαρύν, όλο και σπρώχνει την άρα του ξεκινημού.

Ανήσυχη ή γυναίκα του, ακολουθεί σαν ίσκιος κάθε κίνημά του. Φτερουγίζει περίφορη ή ματιά της γύρω του. Η φύγη της λαχταράει για τον αγαπημένο της. Αυτόν τον πόλεμο μ' αλάλητη πρόμαρα κι αυτή τον περιμένει! αυτή που τόσοι άλλοι πόλεμοι σκληροί δεν της λίγυσαν την άντρικια της παληκαριά.

Κακά σημάδια δείχτηκαν, από μέρες πρώτα, στο σπίτι του Καπετάνου. Τ' άρμιού ή πλάτη είχε μαντέψη θάνατο. Άσχημο όνειρο είδε κι ο Καπετάνος. Θο-

λό ποτάμι, διάβαινε... Μία, όρνιθα λάλησε στη θύρα του σπιτιού σαν πετεινός.

Μάντεμα αλάθευτο για τίς γυναίκες! Το σκυλί του αφέντη ούρλιασε παράξένα. Το στρίγλοπούλι έσκουζε τή νύχτα στα κεραμίδια.

— Μακρυά από τή ζωή του Καπετάνου κάθε κακό!

Τέλος έφτασε ή ώρα! Παίζουν τά λαλούμενα και πέφτουν ντουφεκιές. Το χωριό συντροφεύει τά παληκάρια ως πέρα από τή ράχη. Κι άρχίζουν οι πικρόγε-

λοι χαϊρετισμοί. Τα παληκάρια θαρρείς πηγαίνω για γάμο. Και τραβούν μπροστά τά παληκάρια. Κ' ή άχολογή, πού άφί-νει πίσω ο δρόμος τους, φάνει στο χω-ρια σαν αντίβούσμα πολέμου, πού άρχι-σε κίβλα.

Μονάχος ο Καπετάνος μένει σιωπη-λός στη θύρα της αύλης. Άδάκροτος, με στεγνά λόγια άφνει για ή γυναί-κα του, που σπαράζει από τον πόνο. Ί-σως τον βλέπει και στερνή φορά. Κι ό-μως δεν τολμάει ν' άφήση ελεύτερο τό κλάμα της.

— Μην πάς! του λέει. Άν θέλεις τό καλό μου. Άς περάση αυτήνη ή μέ-ρα χωρίς να πάθεις τίποτα. Ύστερα βό-λι δεν θα σ' άγγίξει! Κάτσε!

Και δε βασιάεται κεία, ή λιγνικάρη γυναίκα. Θυμώνει ο Καπετάνος. Τή βρίζει και τή διώχνει. Κάνει καρδιά στον εαυτό του, γιατί τά κλάματα έκείνης του σοίγγουν τό λαιμό. Τού φαίνονται κι αύτα κακό σημάδι.

— Άφού με γράφεις πεθαμμένον, κλάψε με από τώρα, της λέει κι' αυτός μέσ' τό θυμό του. Έγώ σ' άφίνω για ή-

Πηδάει στ' άλογο και τρέχει να φτά-

ση τά παληκάρια, που θα τον περιμέ-νουν, κ' έως γελούν με τ' άρκοκίνημά του. Τι πόλεμος ήταν εκείνος! Λιον-τάρι δείχτηκε ο Καπετάνος. Άχόρτα-τος, σα να πολέμωσε ύστερ' από και-ρούς και χρόνια. Μ' άπόφαση καινούρια ριχτηκε στους τουρκούς σφαζόντας, σα να ζητούσε τό θάνατο. Και δεν τον ήβρε!

Περήφανοι, από λάφυρα γιομάτοι, κάνουν οι νικητές τά πιστόφια της χα-ρούς τους. Φτεροπόδαροι λαβέντες άπ' αυτούς έπρεξαν να φέρον την νίκης τ' άγγελμα στο χωριό. Και βγαίνει όλο τό χωριό ν' άπαντήση τή νικήτρα συνο-διά. Κ' ή γυναίκα του Καπετάνου πρώτη άπ' όλες τρέχει ν' άγκυλιάση τον ά-φέντη της, ακέριον, πειδ ακριβόν και πειδομορφον, όπως δεν τολμούσε να τον καρτερή.

Άπό τ' αντίπερα βουνα φάνει ή ά-χολογή των δοξασμένων, που τραγου-δούν οι ίδιοι της νίκης τή χαρά. Ξεχω-ρίζει απόμακρα τό ροδόκημα των παλη-καριών. Πρώτος προβαίνει ο Καπετάνος. Κι ακολουθούν στο μωνοπάτι τό στρη-φογύριστο τά παληκάρια. Χαϊρετισμοί με ντουφεκία και μαντήλια κι' ανακρά-σματα πάνε κι' έρχονται. Κάτου βουίζει ή ρεματιά, κλέφτρα κάθε άντιλάλου. Ο

Καπετάνος περήφανος διανεύει με τό χέρι. Γνωρίζει τή γυναίκα του ανάμεσα στις άλλες. Πετάει ή καρδιά του στο χωριό. Άξασφα τ' άλογο κινάεται πί-σω φοβισμένο. Γυρίζει ο Καπετάνος από της χαράς του τό ξεγέλασμα. Μεγάλο φειδι, ήμερο, γαληνό, περνούσε από τό να πλάυρο του δρόμου στ' άλλο.

— Οχρός! φωνάζει ο Καπετάνος. Και σέρνει την πιστόλα. Σηκώνει τό λινό και σημαδεύει. Το σερπετό είχε περάσει και κρύφτηκε. Ξανάβαλε την πι-στόλα ο Καπετάνος στο ζουναρι. Δεν άργησε να λησμονήση αυτό τό συναπάν-τημα. Κακοςημαδιά παράκαιρη!

Βρίσκονταν πειά όχι μακρυά από τό χωριό τους. Άγριες αγκαλιές ανοίγον-ται να σφίξουν τους αγαπημένους τους. Και πρώτη χύνεται ή Καπετάνισσα. Κι' ο Καπετάνος ο περήφανος πηδαει ανα-λαφρα από τ' άλογο. Κι' εκεί γλιστράει ή πιστόλα από τή μέση του. Παίρνει φωτιά, κι' ο Καπετάνος πέφτει νεκρός στην αγκαλιά της Καπετάνισσας.

(Από τό "Ημερολόγιον Σιάου).
Ι. ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Ίνδικόν θέατρον

Εις τάς Ίν-δίας υπάρχουν πλανόδια θέα-τρα. Άποτε-λούνται από έν ικριώμα, το-ποθετημ έν ο ν εις την ράχιν δύο έλεφάντων επί του όποιου χορεύουν και παριστάνουν οι ήθοσοί. Τά θέατρα αυτά γυρίζουν από πόλιν εις πό-λιν και φαίνεται ότι είναι πολύ δημοφιλή. Είναι τό παλαιόν κάρμα του Θεσπίδου... με κάποιας τροποποιήσεις.

Πατάτα - άνθρωπος

Η πατάτα αυτή προέρχε-ται από ένα καήμα των πε-ριχώρων του Ά λ α ν σ ώ ν (Γαλλία), ο ιδιοκτήτης του όποιου ονομά-ζεται Μουτέ. Παριστάνει ένα τερατώδη

άνθρωπον με δύο χέρια και με δύο πό-δια. Καθώς βλέπετε, δεν λείπουν ούτε τά μάτια ούτε ή μύτη.

Έβδομαδιαίοι Διαγωνισμοί Μαγική εικών

Είμπορείτε να μάς πητε πόσα ποτη-ράκια έτσουξε ο μεθύστακας αυτός;

Αήλωσις: Κάθε συνδρομητής, αγοραστής ή αναγνώστης της Διαπλάσεως, από τάς Α-θήνας, τάς Έπαρχίας και τό Έξωτερικόν, είμπορεί να στείλη την λύσιν εις τό γραφεϊόν μας (38, όδός Εδριπίδου), συνοδεύων την απο-στολήν του με μίαν δεικνάν ή με ένα δε-κάλεπτον γραμματόσημον. Τά όνόματα όλων των λύσων θα δημοσιευθούν. Αναλόγως δε του ποσού τό όποτον θακοτελεσθί από τά δε-κάλεπτα, θα έγγραφώμεν και πάλιν δια κλή-ρου μερικούς λότας ως συνδρομητάς της Δια-

πλάσεως δωρεάν, τον πρώτον κληρωθήμε-νον δι' έν έτος, τους δε λοιπούς δι' έξαμηνίαν ή τριμήνιαν. (Εάν κληρωθί ο συνδρομητής, ή συνδρομή του θα παραταθί).

Λύσις της Μαγικής Εικώνος και του Γυμνάσματος του βου φυλλαδιου

Α') Η κεφαλή του ίππέως σχημα-τίζεται επί του έριππίου, φαίνεται δε αν ή εικών άντιστραφή ώστε ή άνω δεξιά γωνία να γίνη βάσις.

Β') Το κείμενον της επιστολής των ναυαγών πρέπει να συμπληρωθί ούτω: «Notre navire a coulé dans le voisinage des iles Moluques. Re-fugiés sur un ilet desert, nous attendons du secours».

Ητοι: «Τό πλοϊον μας έδυσθισθη πλησίον των Μολούκων ήψων. Καταφυ-γόντες εις έρημον νησίδα, περιμένομεν βοήθειαν».

ΟΙ ΑΛΛΑΞΟΝΤΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΝ

Συνδρομητάι, παραναλούνται, δια να μη σπαράπιπη τό φύλλον των, να δηλώ-νουν άμέσως την νέαν των διεύθυνσιν εις τό Γραφεϊόν μας, άποστέλλοντες και 50 λεπτά δια την εκτύπωσιν της νέας ταυίας. Άλλως δεν εθνοόμεθα δια την άπόλειαν του φύλλου.

77. Διόγραμμα

Σὸς δὲ αὐτὸν καὶ ἀδελφός.
Προσφέρει τὴν ζωὴν.
Καὶ τὸ μισθὸν μου δευτέρον
Φέρει πρὶν κεφαλῆν.

Βασιλεὺς ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς Καθολ.

78. Δημιόδες Διόγραμμα

Ἐθέως γυμναστέον
Κι' ἀπὸ μισοῦ μαλλιαρῶ
Κι' ἀπὸ μισοῦ ἀπ' τὸ μαλλί,
Βίβη μὰ μπουκιὰ καλή.

Βασιλεὺς ἐπὶ τῆς Βασιλικῆς Γαλιτσιανῶν

79. Ρόμβος

Τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον
Ἡ τέταρτος δὲ σοῦ δώση,
Ζωοῖσιον πρὸς τὸ πατεῖς
Τὸ ἄλλο τὸ δὲ δώση.

Βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ Μάτωμοτο Φεγγαρι

80. Πυραμὶς

Οἱ σταυροὶ ἀρχ. βασιλίσσα ὠρατο
= Δέν εἶνε πνύματα. [Γατῆ.
= Χρονιῆ διαίρεσις.
= Αὐτοκράτειρα τοῦ Βυ.

Βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ Ἐριστοῦ τοῦ Παριζιανῶν

81-82. Δοξολογία

Να εὐχαριστοῦν δύο Ἑλληνικαὶ πόλεις, ἔχου-
σαν τέσσαρας συλλάβους ἑκάστη, διακί με α.

Βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ Ἀνδριανῶν Ἀνδριανῶν

83. Ποικίλη Διορθωτικὴ

Πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν κει-
ταῖ ἐπισημασμένων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευ-
τέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης, καὶ οὕτω καθέ-
της, αποτελοῦν ἀρχαῖον φιλόσοφον Ἑλληνα.
1. Θεός, 2. Βασιλεὺς ἐπιφανής, 3. Κρά-
τος τῆς Ἑλλάδος, 4. Βασιλεὺς τῆς Περσίας,
5. Μέγας φιλόσοφος, 6. Ἦρος Ἀθηναῖος,
7. Βασιλεὺς τῆς Μαικεδονίας, 8. Ἐκ τῶν ἐπι-
ταφῶν, 9. Αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαντινοῦ,
10. Διαιτης.

Βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ Γενναίου τοῦ Ἑλλήνου

84. Μικτόν

Οὐ - κιν - αἰο - αου
Βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ Πλακου Ἀδριανῶν

85. Γέφυρας

Οὐ αἰτῆς πρᾶγμα +
αἰστέων ἀρῶν
Αὐτὴ Κίως
θεῖο θεοῖ
θεοῖ θεοῖ
θεοῖ θεοῖ

Βασιλεὺς ἐπὶ τῆς Μικροῦλης Περσικῆς

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Παρακαλῶ τὴν κερὴν Παναγιῆν Θεοῦ
δοῦσαν ὄψαι μὴ φανεροῦς νέον τῆς
ψευδοῦς φανεροῦς ἐπίσης ἰδικόν μου.
Ἡ φιλία σου Πρῶτη Ἀττικῆ Νῆξ

Ανταλλάσσω γράμματόσημα πανταχόθεν.
Ἡ ἐπιστολὴ νὰ στέλλεται μετὰ τὸ
Οὐμανικὸν ἢ Αὐστριακὸν ταχυδρομικὸν Poste
Restante. - Νικόλαος Ἐ. Γιοσιανῆς. Σά-
μος, Βαθύ. (1Α', 32)

Εἶνε ἀδύνατον νὰ λάβετε βοήθειον ψηφισ-
των, ὃν δὲν ψηφίστε τὰ δεξιά ὑπεροχὰ
ψηφισμάτων τοῦ Ἐνωτικῆς Μαργαροβασιλ-
κοῦ Συνδυασμοῦ ἢ τοῦ ἀπονομινοῦ τοῦ Μαργα-
ροβασιλικοῦ Βασιλικῆς Ζητιῶν τοῦ Ἐνωτι-
κοῦ Συνδυασμοῦ. Νίκη πρέπει νὰ στήθῃ αὐ-
τῶν. - Ἀδελφῆ ἢ Δευτέρα (Ἐνωτικῆς
Μαργαροβασιλικῆς ὑποψηφίας.) (1Α', 33)

ΕΒΔΟΜΑΣΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ
ΟΙ ΑΥΤΑΙ

ΤΗΣ ΜΑΓΙΚΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΜΑΤΟΣ
ΤΟΥ 6ου ΦΥΛΛΟΥ

[Ἴδε τὴν λίσαν εἰς τὴν σελίδα 65]

- ΑΘΗΝΩΝ: Ὁρ. Θεοφάνους, Βασιλικὴ Κατί-
λη, Πέτρος Α. Κορυμνίτης, Πέτρος Α. Κουσιώτης,
Νικόλ. Σ. Ἀποστολάκης (6), Πλάσιανος, Παναγ.
Ε. Ἀγγελίδης, Ίωβ. Ε. Ζάγος, Κωνσ. Γε. Σου-
νοπούλου, Γεώ. Ν. Σουλῆς, Γεώ. Β. Ζακωλάκης,
Νίκος Γ. Παπαρῶνης, Θάλλια Α. Κεράση, Νέα Α.
Μελισσιανός, Ίωβ. Α. Μαργαρογιάννης, Βασ. Π.
Κόρης, Σπ. Γ. Λαζαράκης, Νικόλ. Α. Τριανταφ.
Ἡλ. Σπ. Καλλιῆς.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Γ. Παρῶνης, Ἐδω. Σ. Σουλῆς,
Κ. Εδ. Παπαρῶνης, Κ. Π. Νικολοπούλου.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

- ΑΛΙΒΕΡΙΟΥ: Γ. Ν. Κριωτῆς.
ΑΝΑΦΟΥ: Ἀναστάσιος Μ. Διγιοτῆς.
ΑΡΓΑΛΑΣΤΗΣ: Α. Ε. Καραλῆς.
ΚΑΛΑΜΩΝ: Μανθῆ Δικαίου, Σπυρῶ Α. Σαλ-
νῆ, Μιχ. Ν. Κομνηνός, Σ. Π. Αναγνωστάκης.
ΚΑΡΥΣΤΟΥ: Ἀγγελῆ Γ. Ταρτασιπούλου,
Γεώ. Γ. Ταρτασιπούλου.
ΚΕΦΚΥΡΑΣ: Ἡρακλῆς Ν. Πετρωτῆς, Σπ. Α.
Μεταξάς, Ἐκπαιδευτὸς Πέλλας (5), Ίωβ. Μ. Λα-
νουλάτος (8), Πλάσι Γ. Καρῶνης (5).
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Ἀθανάσιος Ἀνθ. Πυλαγο-
νοῦ, Ἀλέξ. Π. Δαβιζάντος.
ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Θεόδ. Γ. Παπαγιαννοῦ, Ίωβ. Σ.
Κορῆρατος.
ΠΑΤΡΩΝ: Ἀνδρ. Γ. Σίμος.
ΠΑΡΘΗΣ: Πάνος Χ. Φουχῆς, Ἀθ. Γ. Βα-
λασάκης.
ΣΥΡΟΥ: Γ. Π. Γιαννοπούλου, Θεόδ. Ἀθ. Βλη-

Σιδεῖς (6), Ἄσκη Κε. Μουστοπούλου (5-6), Φά-
τις Κε. Μουστοπούλου (5-6), Θεόδ. Κε. Μουστο-
πούλου (5-6), Α. Ο. Καραγιάννης (5-6), Ἀθ.
Ἀποστολάκης, Φρ. Σ. Σουλῆς, Μιχ. Π. Κα-
τασιώτης.
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Βασίλ. Ν. Ἀλεξάνδρ.
ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ: Ὀδυσσεύς Π. Παπαγιαννοῦ, Κων-
στ. Νίκος, Νίκος Βασιλοπούλου, Ἡλ. Σουλῆς, Μιχ.
Γ. Σουλῆς, Κωνσ. Α. Στυριανῆς, Ίωβ. Γ.
Ἀποστολάκης, Παναγ. Α. Τριανταφ. Θεόδ. Α. Α.
Ναυαρίνου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

- ΑΪΔΙΝΟΥ: Μ. Ε. Μεγαλιώτης (6)
ΒΑΡΝΗΣ: Ε. Ε. Καραλῆς (5).
ΒΙΣΣΙΝΗΣ: Νίκος (5)
ΓΟΑΝΝΙΝΩΝ: Ἀγγελῆ Ε. Καπριτσιῶν (4),
Α. Κ. Ἀδάμος (5), Γ. Σουλῆς (5)
ΚΑΙΣΕΡΙΟΥ: Γ. Στυριανῆς (4)
ΚΥΔΑΡΕΩΝ: Παναγιῶτα Στυριανῆς.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ: Χρ. Α. Ζάνθος
(6), Ἡλ. Π. Μουστοπούλου (6), Κώστας, Σουλῆς.
Ἀθ. Φαλιεράκης, Κ. Κατασιώτης (4),
ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ: Σπυρ. Ο. Χαλῆ Στυριανῆς,
Θεόδ. Γ. Κριωτῆς.
ΠΟΡΤΣΑΛΙΑ: Ἐδω. Παναγιῶτα (5-6), Βα-
σιλίσσα τῆς Ἑλλάδος (5), Μαργαροῦσα Μουστοῦ, (5),
Ἡλ. Γ. Χαμπαζῆς (5-6), Μέγας Γαστρονόμος,
Κλαυδίου Γ. Καλοῦρου, Παναγιῶτα Μουστοῦ,
Ἀλέξ. Σουλῆς, Σπυρ. Μουστοῦ, Κωνσταντῆ Ἀν-
των. Γεώ. Σουλῆς, Ἡλ. Σουλῆς, Πλάσιος
Θ. Παρῶνης, Ἐδω. Καραλῆς, Κωνσταντῆ Κα-
τασιώτη.
ΠΥΡΡΟΥ (Βασιλικῆς): Πλάσιος Παπαδοπούλου
ΡΑΜΛΙΟΥ: Γαβριηλῆ Μανωλάκη
ΡΕΣΥΜΝΟΥ: Ἀγγελῆ Γεωργ.
ΣΜΥΡΝΗΣ: Φιλομάτης Ίωβ [6]

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τὸν εὐχρόνον ἐπέδη τὴν λίσαν τὰ ὄνοματα τῶν
οὐκ εἰς τὴν Κληρωτῆα καὶ ἐληφθήσαν αὐτοῖς
τοῖς: ΑΝΤ. ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ἀσθεῖς
Κωνσταντῆς Σουλῆς ἢ Σουλῆς ΓΕΩΡ. Θ. ΠΑΤΡΩ-
ΝΗΣ ἢ Παναγιῶτα καὶ ΣΠΥΡ. Ο. ΚΑΤΖΗ-
ΣΤΡΑΛΙΑΝΟΥ ἢ Μανωλάκη καὶ ἄλλοι πρῶτος ἐπι-
σημῆς δι' ἑξῆς ἄριθμους, αὐτὸ ἑκάστη δὲ διὰ τοῦτο ἑξῆς
ἔλασαν.

Προσέδωκεν κατὰ 20 δὲ τὸν προσηλὴν Διαπλάσιν.
Οἱ ἀποστέλλαντες ἔλασαν δεκαπέντε τοῦ 1890, εἰν
ἀνεμνηστικῶν, οὐκ αἱ ἀποστέλλαντες ἀνεμνηστικῶν αὐτῶν
δεκαπέντε (ἑκατοντάτην ἀνεμνηστικῶν 10 αἰσῶν
ἰσοδυναμεῖ μετ' ἑκάστη) αὐτῶν δὲ 10 ἑκάστη προσηλῆται
γραμματαῖων 20 αἰσῶν.

ΠΡΩΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ

ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟ 1911

Κατὰ τὰ προκηρυχθέντα, τὴν 15 Ιανουαρίου τὴ ἀπογεύμα, ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτῆα
οἱ ἀριθμοὶ 1 ἕως 1632 ὡς ἀντιστοιχοῦντες πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἀποδείξεων πληρωτικῆς, τὰς
ὅσας ἔλαβον οἱ πληρωσάντες μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἀνδρομην ἑτήσιαν, ἀνεμνηστικῶν, ἐ-
ξαιρητικῶν ἢ τριμηνίων, ἐντὸς τῆς ὅσας συμπεριλαμβάμεται ἡ 15 Ιανουαρίου ἀπληρωθήσαν
δὲ κατὰ σειράν οἱ ἐξῆς 50 ἀριθμοὶ

- 792, ἐκέδωσαν ἐν ὀρολόγιον τῆς τοπικῆς.
307, 1085, ἐκέδωσαν ἑκατὸς τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 40
κατ' ἐκλογὴν τοῦ.
658, 1285, 946, ἐκέδωσαν ἑκατὸς τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δρα-
χμῶν 25 κατ' ἐκλογὴν τοῦ.
1430, 101, 531, 9, ἐκέδωσαν ἑκατὸς τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας
δραχμῶν 15 κατ' ἐκλογὴν τοῦ.
1517, 737, 1184, 189, 860, ἐκέδωσαν ἑκατὸς ἀπὸ μιαν ἐτησίαν ἀνδρομην Δια-
πλάσεως τοῦ 1912.
54, 1238, 1899, 242, 1476, ἐκέδωσαν ἑκατὸς ἀπὸ ἐν ἀνεμνηστικῶν τοῦ Ἀγγελῆ τῆς
Ἀθήνης.
978, 1423, 378, 763, 899, 1047, 579, 696, 1070, 124, ἐκέδωσαν ἑκατὸς
ἀπὸ ἐνα τόμον Διαπλάσεως τῆς Β' Περιόδου ἐν τῶν πρῶτων ὄψ. 3, 50,
1361, 1269, 413, 841, 1288, 39, 1547, 889, 377, 1002, 453, 1502, 1115,
332, 1570, 1415, 594, 1317, 1457, 218, ἐκέδωσαν ἑκατὸς ἀπὸ ἐνα τόμον
Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐν τῶν πρῶτων ὄψ.

Ἡ ΑΠΟΣΤΟΛΗ τῶν δωρῶν πρὸς μετὰ τοὺς κατοχοὺς τῶν πρώτων καὶ τῶν τεσσαράκοντα
τελευταίων ἀριθμῶν δὲ γίνηται μετὰ τὸ 9 φύλλον τῆς προσηλῆς ἐβδομάδος, χωρὶς νὰ δικαι-
οῦται τις νὰ ζητήσῃ ἀντιτάσσασθαι τοῦ ὑπο τῆς τῆς ἀπονεμηθέντος αὐτῶν δωρῶν δι' ἄλλου,
ὅτε τῆς οὔτε κατωτέρως ἀξίας. Πρὸς δὲ τοὺς κατοχοὺς τῶν ἀριθμῶν, οἱ ὅποιοι ἐκέδωσαν
τόμους κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀπληρωμένων σήμερον ἐπιστολὴν παρακαλοῦντες αὐτοὺς νὰ μὴ ὀρ-
ίσουν πόδας τόμους, ἐπιβηροῦν νὰ λάβουν.

Ἡ ΠΡΟΣΕΧΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΛΗΡΩΣΙΣ τῶν Δωρῶν τοῦ 1911 δὲ γίνηται τὴν 15 Ἀπριλίου
καὶ δὲ λάβουν μέρος εἰς αὐτὴν πάντες ἀνεμνηστικῶν οἱ ἀνδρομηντα, ὅσοι ἐπλήρωσαν ἤδη ἢ
δὲ πληρῶσαν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς Κληρωτῆας ἀνδρομην ἑτήσιαν, ἢ ἀνεμνηστικῶν, ἢ ἐξαιρη-
τικῶν ἢ τριμηνίων, ἐντὸς τῆς ὅσας συμπεριλαμβάνεται ἡ 15 Ἀπριλίου 1911. Εἶνε δὲ τὰ
Δωρὰ τῆς Δευτέρας Κληρωτῆας διῶτα μετὰ τῆς ἀνωτέρως πρώτης.